

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 21 maj 2001

Mål T-52/01 R

Jürgen Schaefer
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande – Tjänstemän – Ändrad tjänsteplacering –
Upptagande till sakprövning – *Fumus boni juris* – Krav på skyndsamhet”

Fullständig text på spanska II - 543

Saken: Ansökan om dels uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 12 februari 2001 att ändra sökandens tjänsteplacering till Bryssel, dels uppskjutande av varje förfarande för att tillsätta den tjänst som blivit ledig genom denna ändrade tjänsteplacering.

Avgörande: Ansökan om interimistiska åtgärder avslås. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Sammanfattning av beslutet

1. Tjänstemän – Talan – Tidsfrister – Den tidpunkt då fristen börjar löpa – Muntlig underrättelse – Bevisbördan för att sökanden tagit del av det omtvistade beslutet

(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

2. Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Villkor för bifall – Fumus boni juris – Beslut att ändra tjänsteplaceringen av en tjänsteman, som tidigare tjänstgjort vid en av kommissionens delegationer i ett tredje land, till kommissionens säte – Åsidosättande av den berörda personens rätt till vidareutbildning – Kommissionens skyldighet att, före beslut om ändrad tjänsteplacering, kontrollera huruvida det tredje landets reservationer mot den berörda tjänstemannen är befogade – Avslag (Artikel 242 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2; tjänsteföreskrifterna, artikel 24 tredje stycket)

3. Tjänstemän – Organisation av verksamheten – Personalens tjänsteplacering – Administrationens utrymme för skönmässig bedömning – Argument som avser Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

1. Det ankommer på den part som gör gällande att en talan väckts för sent, med hänsyn till de tidsfrister som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna, med stöd av ett påstående om att sökanden muntligen underrättades om det omtvistade beslutet, att styrka att sökanden därigenom har kunnat ta del av beslutet.

(se punkt 39)

Hänvisning till domstolen den 13 juli 1989 i mål 58/88, Olbrechts mot kommissionen, REG 1989, s. 2643, punkt 10

2. Vad beträffar villkoret att en ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut att ändra tjänsteplaceringen av en tjänsteman, som tidigare tjänstgjort vid en av kommissionens delegationer i ett tredje land, till kommissionens säte vid ett första påseende skall framstå som befogad (*funus boni juris*), är det uppenbart att den berörda personens argument rörande artikel 24 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, enligt vilket den omtvistade rättsakten strider mot dennes rätt till vidareutbildning, helt saknar grund. Det har nämligen inte styrkts att gemenskapernas skyldighet att underlätta sådan vidareutbildning verkligen ger tjänstemannen en personlig rättighet. Vidare framgår det tydligt av bestämmelsens lydelse att denna skyldighet i synnerhet förutsätter att "[vidareutbildningen] är förenlig ... med tjänstens goda funktion".

Argumentet att de reservationer som framförts av det tredje land i vilket tjänstemannen utför diplomatiska uppdrag för kommissionens räkning enbart motiverar förflyttning av tjänstemannen om kommissionen efter en granskning finner att reservationerna är befogade kan inte heller godtas. Domstolen har nämligen klart slagit fast att "det i tjänstens intresse kan vara motiverat att förflytta en tjänsteman på grund av interna relationssvårigheter ... oberoende av frågan om vem som bär ansvar för misshälligheterna i fråga". Denna rättspraxis är *a fortiori* tillämplig när sådana svårigheter avser en tjänsteman som utför diplomatiska uppdrag.

(se punkterna 41 och 42)

Hänvisning till domstolen den 12 juli 1979 i mål 124/78, List mot kommissionen, REG 1979, s. 2499, punkt 13; domstolen den 12 november 1996 i mål C-294/95 P, Ojha mot kommissionen, REG 1996, s. I-5863, punkterna 41 och 42

3. Även för det fall Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skulle kunna påverka tolkningen av tjänsteföreskrifterna, trots att den inte är bindande, kan en allmän hänvisning utan något stöd till vissa bestämmelser i stadgan i en ansökan om interimistiska åtgärder inte sätta i fråga rättspraxis om gemenskapsinstitutionernas befogenhet att ändra en tjänstemans tjänsteplacering i tjänstens intresse.

(se punkt 44)